

Je to vážné...

Přátelé, je to vážné! Včera se mi zdálo o Pekarové Adamové....

Vlezla mi do snu. Seděl jsem v čekárně někde u doktora, sestřička mi hlásila, že léky nejsou a Markétka mi vysvětlovala, že je to moje vina. Kdyby nebylo nás dezolátů a dezinformátorů, bylo by léků dost. Naštěstí jsem ještě nevěděl, jak se rozplakala v senátu při projednávání manželství pro všechny. Toho obrazu se totiž hned tak nezbavím a i tak to byla docela noční můra.

Když jsem to vyprávěl své ženě, tak mi lakonicky odpověděla replikou z Knoflíkářů: „To máš z toho, jaký život vedeš a s jakými lidmi se stýkáš.“

V posledním půlroce jsem se setkal s celou řadou politiků, aktivistů, reformátorů, bláznů i pošuků... Vyzkoušel jsem si, jaké to je, když mluvíte ke stotisícovému davu i k plnému sálu. Stal jsem se blogerem na volné noze, prokousal jsem se nezbytnou státní byrokracií, aby vše bylo legální a v pořádku. Vydal jsem dvě knihy, z toho jednu poměrně úspěšně prodávám a s druhou vyjdu na světlo v září.

Založil jsem Institut českého venkova, abych svoje veřejné aktivity nějak zastřešil a obhájil před státními orgány. Stále se poohlížím po prostorech, kam by se nás vešlo více, než ke mně domů. Pořád považuju za nejdůležitější, abychom se potkávali, jedli, pili, měli spolu dobrou vůli, znali se a mohli si k sobě vybudovat důvěru. Doufám, že to budu moci dělat i nadále, jen lépe a radostněji.

V posledních týdnech jsem se snažil být pořád mezi lidmi, abych si udělal obrázek o skutečné realitě. Seřval jsem pár novinářů, dělal jsem si legraci z jejich svazáctví a ohýbání pravdy a posbíral jsem celou řadu kontaktů, které se ještě budou hodit. Mám rubriku na Parlamentních listech, Prvních zprávách i Sputniku...

Doba je turbulentní a k dějinnému průseru se podle mě pořád spíše přibližujeme, než abychom se od něj vzdalovali. Dokud to tak bude, tak chci zkusit udělat všechno, co bude v mých silách. Pokud máme svojí zemi prohrát, pokud máme podlehnout globalizačním tlakům a silám, tak chci mít alespoň sám před sebou čisté svědomí, že jsem se pokusil tomu čelit a nevykašlal jsem se na to. Chci být schopen sám před sebou říci, že jsem nepodlehli bez boje.

Hele, ale tento víkend si dám voraz. Nechci riskovat, že mi do snů vleze ještě Richterová. To bych asi nevydržel. V sobotu naprosto výjimečně nevyjde nový článek a v neděli také ne. Navíc, dneska u nás vjeli do ozimného ječmene, jdu bojovat o zrno a trochu si vyčistím hlavu.

Doufám, že vaše děti či vnoučata přinesly dobré vysvědčení a budu moc rád, když se všechny mé černé předpovědi a temná tušení nevyplní.

Přeji vám hezké prázdniny. V pondělí jsem zpět.

Váš Vidlák

Pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Číslo účtu: 1769955003/5500 IBAN: CZ8355000000001769955003. Každý, kdo Institut podpoří částkou alespoň 350,- Kč si může v objednací aplikaci na Vidlákových kydech zadat adresu pro zaslání knihy. Platby jsou už spárovány s aplikací. Kdo chce, může přímo na stránkách Institutu pro platbu použít QR kód.

Doporučuji poslat platbu a druhý den si zadat adresu pro zaslání. Stačí přímo na Vidlákových kydech kliknout v záhlaví na „objednat knihu.“

V červenci nebudu knihu rozesílat. Vidláci jsou od slunka do slunka na poli. Ale žádná adresa ani platba se neztratí a od srpna budeme opět distribuovat. Systém si váš dar pamatuje, ať byl odeslán kdykoliv.

Všem dárcům děkuji.